

Apibendrinant, *Naturgy* mano, kad negalima daryti išvados, jog sprendime pradėti procedūrą išdėstyti motyvai atitinka teisės aktų reikalavimus, nes juose nėra nuorodos į jurisprudencijoje reikalaujamą palyginamumo analizę atrankiniam pagalbos pobūdžiui pagrįsti, be to, nėra net apibendrintai (kad ir preliminariai) nurodyta priežasčių, kodėl, remiantis šia palyginamumo analize, ginčijama priemonė yra atrankinė. Bendrasis Teismas negali teisėtai remtis preliminarium sprendimo pradėti procedūrą pobūdžiu tam, kad galėtų taikyti netinkamą motyvavimo standartą. Visų pirma, atsižvelgiant į tai, kad sprendimas pradėti procedūrą susijęs su priemone, kuri jau yra įgyvendinama, todėl sukelia svarbių teisinių pasekmių jos gavėjams, Bendrasis Teismas turėjo įpareigoti Komisiją pateikti bent jau glaustus ir preliminarinius motyvus, atitinkančius jurisprudencijoje dėl atrankumo nustatytus standartus.

2. Antrasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas teisės klaida, padaryta tikrinant SESV 107 straipsnio 1 dalies taikymą dėl atrankinio ginčijamos priemonės pobūdžio

Naturgy teigia, kad Bendrasis Teismas, išnagrinėjęs Komisijos pateiktą ginčijamos priemonės atrankumo apibūdinimą, padarė teisės klaidų. *Naturgy* mano, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų ne tik konstatuodamas, kad teisiniai kriterijai, taikomi tikrinant atrankinį priemonės pobūdį, skiriasi priklausomai nuo to, ar nagrinėjama priemonė buvo išnagrinėta prieš pradėdant oficialią tyrimo procedūrą, ar jau ją pradėjus, bet ir perkeldamas įrodinėjimo našta ir nenustatęs, kad Komisija, remdamasi sprendimo pradėti procedūrą motyvais, padarė klaidingą išvadą, jog ginčijama priemonė yra atrankinė, ir (arba) pagal įstatymą neįrodė jos atrankinio pobūdžio.

(¹) OL C 80, 2018, p. 20.

2021 m. lapkričio 22 d. Corte costituzionale (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje E.D.L.

(Byla C-699/21)

(2022/C 73/18)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Corte costituzionale

Šalis pagrindinėje baudžiamojoje byloje

E.D.L.

Prejudicinis klausimas

Ar Pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio (¹) 1 straipsnio 3 dalį, siejamą su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 3, 4 ir 35 straipsniais, reikia aiškinti taip, kad jeigu vykdančioji teisminė institucija mano, jog dėl asmens, sergančio sunkiomis lėtinėmis ir galimai nepagydomomis ligomis, perdavimo jam kyla pavojus patirti didelę žalą sveikatai, ji turi prašyti išduodančiosios teisminės institucijos pateikti informaciją, kuria remiantis būtų galima atmesti tokio pavojaus galimybę, o jeigu per protingą laikotarpį negauna tokio patikinimo, turi atsisakyti perduoti tą asmenį?

(¹) 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimas dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL L 190, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 34).

2021 m. lapkričio 22 d. Corte costituzionale (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje O.G.

(Byla C-700/21)

(2022/C 73/19)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Corte costituzionale

Šalis pagrindinėje baudžiamojoje byloje

O.G.

Prejudiciniai klausimai

- a) Ar pagal 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos ⁽¹⁾ 4 straipsnio 6 punktą, aiškinamą atsižvelgiant į šio Pagrindų sprendimo 1 straipsnio 3 dalį ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (Chartija) 7 straipsnį, draudžiamas toks teisinis reglamentavimas, kaip antai Italijos teisinis reglamentavimas, pagal kurį – vykdančiam Europos arešto orderio vykdymo procedūrą, kuria siekiama įvykdyti bausmę arba sprendimą dėl įkalinimo – vykdančiosioms teisminėms institucijoms absoliučiai ir automatiškai draudžiama atsisakyti perduoti trečiųjų šalių piliečius, kurie gyvena arba yra Italijos teritorijoje, neatsižvelgiant į jų ryšius su ja?
- b) Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, kokiais kriterijais ir sąlygomis remiantis šie ryšiai turi būti laikomi tokiais svarbiais, kad vykdančioji teisminė institucija privalėtų atsisakyti perduoti asmenį?

⁽¹⁾ OL L 190, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 34.

**2021 m. gruodžio 1 d. *Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg* (Liuksemburgas) pateiktas
prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *GV / Caisse nationale d'assurance pension***

(Byla C-731/21)

(2022/C 73/20)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: GV

Kita kasacinio proceso šalis: *Caisse nationale d'assurance pension*

Prejudicinis klausimas

Ar pagal Sąjungos teisę, visų pirma Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 18, 45 ir 48 straipsnius ir 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje ⁽¹⁾ 7 straipsnio 2 dalį, draudžiamos valstybės narės teisės nuostatos, kaip antai Liuksemburgo socialinės apsaugos kodekso 195 straipsnis ir 2004 m. liepos 9 d. įstatymo dėl tam tikrų partnerystės teisinių pasekmių 3, 4 ir 4-1 straipsniai, pagal kurias našliu likusiam partneriui, teisėtai sudariusiam partnerystę, įregistruotą kilmės valstybėje narėje, našlių ir našlaičių pensijai, skiriami dėl to, kad miręs partneris priimančiojoje valstybėje narėje vykdė profesinę veiklą, gauti keliama sąlyga, kad partnerystė būtų įregistruota tos priimančiosios valstybės tvarkomame registre, siekiant patikrinti, ar įvykdytos pagal šios valstybės narės įstatymus reikalaujamos esminės sąlygos, kad partnerystė būtų pripažinta ir visapusiškai galiotų trečiųjų šalių atžvilgiu, kai našlių ir našlaičių pensiją skiriant našliu likusiam partneriui, partnerystę sudariusiam priimančiojoje valstybėje narėje, keliama vienintelė sąlyga, kad partnerystė joje būtų sudaryta teisėtai ir būtų įregistruota?

⁽¹⁾ OL L 141, 2011, p. 1.